

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

Beslutning nr. 25/67 af 22. juni 1967
vedrørende en forordning om fritagelse for kravet om forudgående tilladelse som
følge af artikel 66 § 3 i traktaten

Denne beslutning er udstedt

i medfør af artikel 47, 66 og 80 i traktaten på baggrund af beslutning nr. 25/54 af 6. maj 1954 om en ordning for fritagelse for kravet om forudgående tilladelse i medfør af artikel 66 § 3 i traktaten (Det europæiske kul- og stålfællesskabs tidende af 11. maj 1954, s. 346 ff) suppleret med beslutning nr. 28/54 af 26. maj 1954 (Det europæiske kul- og stålfællesskabs tidende af 31. maj 1954, s. 381),

og beror på følgende betragtninger:

1. Ifølge artikel 66 § 1, dog med forbehold af bestemmelserne i § 3, er enhver disposition, som direkte eller indirekte fører til en sammenslutning af virksomheder, af hvilke mindst en falder ind under artikel 80, undergivet en forudgående tilladelse af Den høje Myndighed. Den høje Myndighed giver den i § 1 omhandlede tilladelse, når den fastslår, at den forudsete disposition ikke giver de deltagende personer eller virksomheder mulighed for at øve indflydelse på konkurrencen på det fælles marked i artikel 66 § 2's mening.

Ved beslutning nr. 25/54 har den høje myndighed med tilslutning af Rådet og i overensstemmelse med artikel 66 § 3 fritaget visse arter af dispositioner, der fører til en sammenslutning af virksomheder, fra kravet om forudgående tilladelse, for så vidt de som følge af omfanget af de heraf omfattede formueværdier eller virksomheder, som følge af naturen af den gennemførte sammenslutning samt under hensyntagen til alle under den samme kontrol undergivne virksomheder opfylder de i artikel 66 § 2 forlangte vilkår.

2. Erfaringen har vist, at beslutning nr. 25/51 må tilpasses til de i mellemtiden indtrufne ændringer i produktionens omfang, i erhvervsstrukturen og i markeds- og konkurrenceforholdene. Dette gælder særligt for mængdegrænserne og forbindelser, som forener virksomheder i fællesskabet med virksomheder i andre erhvervsgrøene og virksomheder inden for handel.

3. Ved sammenslutninger af virksomheder, som fremstiller kul og stål afhænger betydningen af den industrielle enhed, som er ved at formes, af produktionsomfanget af de enkelte produktkategorier. Dette omfang skal begrænses såvel i absolutte tal som i forhold til fællesskabsproduktionen, således som den officielle statistik viser.

4. Ved sammenslutninger mellem produktionsvirksomheder og virksomheder, der ikke er omfattet af fællesskabet, må der tages hensyn til den fortrinnsstilling, som de kan give fællesskabsvirksomheder ved at sikre afsætningen af deres produkter. Det herved bestemte forbrug af kul eller stål udgør enten det samlede forbrug af de deltagende virksomheder eller forbruget af de enkelte ikke under traktaten fallende virksomheder, med hvilke sammenslutningen sker.

5. Sammenslutningen af virksomheder inden for engroshandelen, som i medfør af artikel 80 er underkæstet bestemmelserne i artikel 66, skal bedømmes efter mængden af deres afsætning af kul og deres omsætning af stål, hvorved forbindelsen af en grossistvirksomhed med en producentvirksomhed ikke er i modstrid med en dispensation om sammenslutning med en anden grossist. For så vidt angår stål skal gentagne sammenslutninger og sammenslutninger, som samtidigt vedrører distributionsvirksomheder, begrænses.

For skrot er fastsættelsen af særlige grænser for salg nødvendig.

6. Sammenslutninger af produktionsvirksomheder med detailhandlere, ligesom sammenslutninger mellem distributionsvirksomheder og virksomheder, som ikke er omfattet af traktaten, kan som regel være undtaget fra kravet om forudgående tilladelse.

7. For sammenslutninger, der etableres af kontrollerende grupper, er det ikke muligt at angive generelle kriterier for undtagelser; de skal derfor holdes uden for anvendelsesområdet af denne beslutning, ligegyldigt om de vedrører oprettelsen af nye fællesforetagender